

Psia duša je naděje

Zasvětit svůj život záchraně opuštěných zvířecích duší je určitě více než záslužné. Pokud ale takový odvážlivec pracuje s vědomím, že bez jeho pomoci budou možná nalezcenci utraceni, je tato činnost velice zavazující.

Slovenské občanské sdružení Psia duša bylo založeno několika nadšenci v březnu 2006 v Košicích. Jeho hybnou silou a první předsedkyní se stala Anna Nagyová. V současné době se na fungování sdružení podílí společně s Annou dalších pět přímých spolupracovníků. „Už více než rok jsem přemýšlela nad založením sdružení, které by pomáhalo opuštěným a nechtěným zvířatům.

Někdy právě my můžeme být poslední, kdo má šanci zachránit zvířecí život

Vždy jsem jim chtěla pomáhat a tuto myšlenku jsem měla v hlavě již několik let. Ale k tomu, abych svůj sen dotáhla do konce, mě přesvědčil Jack,“ popisuje Anna důvody, které ji k organizaci přivedly. „Psal Jack měl těžký osud, porazilo ho auto, ležel celý den nehybně v zimě a čekal na jistou smrt. Měl však štěstí a prostřednictvím hodných lidí se dostal až ke mně. Ještě dnes si pamatuji bezmocnost, kterou jsem cítila, když Jack potřeboval peníze na nezbytnou operaci. Nikdy nezapomenu na lidi, kteří mi v těchto chvílích pomáhali,“ vzpomíná. Operace se nakonec úspěšně zdařila a dnes již Jack běhá ve svém novém domově v Brně. „Po jeho úspěšném umístění jsem se rozhodla, že

založím na Slovensku občanské sdružení, které se bude právě těmto případům věnovat,“ popisuje historii Anna.

Pomoc, nebo smrt

Po vlastních zkušenostech se záchranou Jacka, nesnázeí spojenými s nedostatkem financí a celkově zoufalou situací si nově založené občanské sdružení zvolilo několik zásadních bodů, kterým se bude věnovat. Základem je podílení se na ochraně zvířat před utrpením a pomoc opuštěným, nechtěným a často

týraným zvířatům. Rovněž se mezi cíli objevuje zlepšování životní úrovně zvířat ve Slovenské republice, podpora a spolupráce s ostatními organizacemi podobného zaměření. V neposlední řadě se aktivní členové sdružení snaží o zvýšení informovanosti veřejnosti – informačními letáčky, přes média, brožurami, infostánky... „Někdy právě my můžeme být poslední, kteří mají šanci zachránit zvířecí život,“ vysvětluje Anna Nagyová. Na Slovensku totiž bohužel existují kromě klasických útulků i takzvané karanténní stanice. Jedná se o městská zařízení, kde jsou zvířata po určité době utracena, a to v souladu s platnou legislativou.

Kasperkův pohled plný smutku

Pomáhají, jak se dá

Občanské sdružení bohužel do současné chvíle nedisponuje vlastním útlukem. „Momentálně hledáme vhodné prostory pro držení opuštěných zvířat nebo alespoň na vybudování menšího azylu pro 10–15 psů. V současnosti je to ale těžké. Ve městě, kde sídlíme, již útulek je, tudíž pomoc od města nemůžeme očekávat,“ svěříje se Anna Nagyová s aktuální situací.

I přesto se sdružení podílí na hledání domovů pro zvířata z útulků, karanténních stanic a od soukromých osob z celého Slovenska. „Naším hlavním cílem je, aby každé opuštěné zvíře našlo svou rodinu a domov. To je nejdůležitější,“ podotýká předsedkyně sdružení. V žádném případě nejsou uveřejňovány inzeráty typu „prodám“, což se samozřejmě nevztahuje na adopční poplatek, zahrnující náklady na péči o opuštěné zvíře či na pomoc jiným. Občanské sdružení tak mnohdy tvoří prostředníkem mezi útluky, karanténními stanicemi a potenciálními zájemci o adopci. Další pomoc nešťastným opuštěncům představuje budování sítě dočasných opatrovníků, o které se sdružení

intenzivně snaží. „Velmi často se stane, že se najde na ulici opuštěný pes, kterého potřebujeme dočasně někde umístit. Může se stát, že v okolí není útulek nebo je právě přeplněný,“ přibližuje Anna Nagyová fungování dočasných opatrovníků. Jinou skupinou jsou zvířata z útulků, která potřebují ze zdravotních či psychických důvodů domácí péči, fenky se štěňaty nebo malinká štěňata bez matky, i v těchto případech jsou dočasní opatrovníci potřeba. Sdružení s pomocí dobrovolníků také často organizuje převoz zvířat z jednoho místa do druhého. Na webových stránkách sdružení Psia duša můžete snadno najít aktuální informace o potřebných převozech a případně se přihlásit s nabídkou této pomoci.

Co dokáže lidská krutost

Za poměrně krátkou dobu svého působení se členové občanského sdružení Psia duša setkali s mnoha případy krutosti, které jsou lidé vůči psům schopni. „Asi nejvíce se nám zapsal do srdce příběh Kasperka, kterého jsme chtěli strašně moc

Bojoval do posledních sil...

zachránit," vzpomíná Anna Nagyová. Kasper strávil celý svůj život uvázaný na řetězu, a jeho majitel za ním docházel pouze velmi málo. Pejsek často trpěl hladem a žízní. Posléze ho majitel vyhodil na ulici, kde ho podvyživeného, zesláblého a na pokraji smrti našel mladý pár. Tak se Kasper dostal do rukou sdružení. Jeho žaludek nebyl schopen přijímat normální potravu, prvních šest dní musel dostávat

výživu prostřednictvím infuze, avšak členové sdružení stále věřili a o jeho život bojovali. Po zlepšení, které nastalo po několika dnech, však přišel zlom, Kasper opět ubyl na váze a jeho tělo se pravděpodobně samo rozhodlo, že už nemůže dále. Pejsek i přes maximální péči zemřel. „Je hrozné, co lidé dokážou udělat svému vlastnímu zvířeti, lidská krutost nezná hranice," končí své vyprávění

předsedkyně sdružení. Dalším, stejně smutným a nepochopitelným, je i příběh pětileté fenečky, která byla nalezena pohozená v kontejneru mezi odpady. Bohužel, ani jí se nepodařilo zachránit, měla atrofované svalstvo a byla úplně slepá. V těchto případech může být členům sdružení jedinou útěchou, že se zvířata dále netrápí a nejsou v nejtěžší chvíli opuštěná.

Dobré konce jako motivace

Naštěstí příběhy s dobrým koncem stále převládají. Za všechny lze uvést osud psa Irka, který se ocitl v útulku už jako malé štěně. Po tři roky nezaujal žádného z návštěvníků útulku, a to zejména proto, že vizáží neupoutal a jeho věrnou psi dušičku zvončí vidět nebylo. Ale nakonec se i na něj usmálo štěstí a odešel do nového domova. Bohužel po několika letech byl nalezen opět na ulici. Přes svůj špatný zdravotní stav a slepotu na jedno oko na lidi stejně nezanevřel a brzy se mu podařilo najít novou rodinu v Košicích. Dobrý konec má i příběh dvouletého německého ovcáka Barryho, kterého nebylo zpočátku pro jeho obrovský strach z lidí ani možné odchytil. Během pobytu v útulku přelezl ze strachu kotec a způsobil si komplikovanou zlomeninu přední tlapy, kvůli které mu hrozilo utracení. Občanské sdružení Psia duša mu však dalo šanci na další život. „Hned po přečtení příspěvku na Facebooku o jeho úrazu a o tom, co mu hrozí, jsem napsala mezi komentáře, že naše sdružení operaci zaplatí. Nenecháme ho přeci umřít. Nezaslouží

Irko je konečně šťastný v novém domově

Ztracené duše

Debby zůstala u Anny Nagyové už navždycky

si to," říká předsedkyně sdružení. Operace se úspěšně podařila a Barry je nyní již v novém domově.

Pomoc od obyčejných lidí

Jak již bylo zmíněno výše, občanské sdružení disponuje pouze pěti přímými spolupracovníky, což ale kompenzuje množství dobrovolníků, kteří podle slov Anny Nagyové pomáhají podle potřeby a vlastních možností – ať už zmíněným dočasným opatrovnictvím, převozem, prací v infostáncích, pomocí při prezentaci, propagaci, odchycích zvířat, materiálně či finančně. „Bez nich bychom nemohli

Psi bývají přijímáni ve velice žalostném stavu

dále pomáhat," vyzdvihuje práci dobrovolníků Anna. „Čím více nás bude, tím větší množství zvířat můžeme společně zachránit“, uzavírá a jedním dechem dodává, že například na sociální síti Facebook má sdružení již více než 82 tisíc fanoušků. Od státu, měst a obcí finanční podporu sdružení nedostává.

Prostředky tedy získává pouze od obyčejných lidí – dárců, a to jak fyzických, tak právnických osob. „Finance se snažíme získávat i vlastním přičiněním, nečekáme, jak se tak říká, se založenými rukama. Připravujeme různé aukce, máme benefiční obchod s různými věcmi. Vyvíjíme všemožné aktivity, abychom nemuseli žádné zvíře, které nás bude potřebovat, odmítnout,“ popisuje situaci s financemi Anna Nagyová. Stejně, jako ostatní instituce tohoto typu, vítá občanské sdružení pomoc v jakékoli formě. „Vážíme si každého rozneseného letáčku, každé dočasné péče, každého jednoho centu,“ říká Anna. „Většinou nám přispívají lidé se srdcem na správném místě. Jde o běžné lidi, kteří často sami žijí od výplaty k výplatě, a přesto neváhají

pomoc, kdykoli mohou. O to víc si toho ceníme a vážíme.“

Budoucnost sdružení?

„Myslím, že každý útlek či podobná organizace by si přála jako my, aby vůbec nemusela existovat, protože by neexistovala opuštěná zvířata. Každé by mělo svůj vlastní domov, kde by mohlo žít od malička až do smrti v kruhu své rodiny. Ne někde zapomenuté, odložené v kleci, v útulku, na studeném betonu v karanténě či na ulici“, vyslovuje závěrem největší přání občanského sdružení Psia duša jeho zakladatelka Anna Nagyová.

Text: Kateřina Holá

Foto: archiv Anny Nagyové

Občianske združenie Psia duša

Tel.: 0905 136 016
(naléhavé a důležité případy)
e-mail: psiadusa@psiadusa.sk
č. účtu: 2622711607/1100
IBAN: SK55 1100 0000 0026 2271 1607
(pro platby ze zahraničí)
www.psiadusa.sk

Rekreační víkend se psími sporty ve Vrchlabí

8. – 10. 7. 2011 Agility, posilování na míčích, treibball, dogdancing, stopy

Určeno pro psy všech plemen i kříženců od věku minimálně 8 měsíců. Nemusíte mít s uvedenými sporty prozatím žádné zkušenosti. Pes by měl však umět základní povely „sedni, lehní, vstaň“, mít přivolání a umět povel zůstaň. Pokud bude třeba, budou účastníci rozřazeni do dvou skupin na začátečníky a pokročilé. Ubytování v penzionu, areál je v krásném prostředí podhůří Krkonoš.

Simona Drábková – 777 077 509 – simona@hafbezobav.cz
www.psitaborvrchlabi.webnode.cz

CHOVATELSKÉ POTŘEBY

vše pro Vaše domácí mazlíčky

Kamenná prodejna:
Hrusická 2617/3a
141 00 Praha 4

obchod.hafbezobav.cz